

Nespravedlnost

„Na ty skály ji vezmeme s sebou?“ Zeptala jsem se trochu znepokojeně, když konečně odešla. „Ty seš z ní paf, co? No, seš úplně jasnej. Ale říkám ti, ta holka Alice se mi nelíbí. Smrdí tím starým bezpapírovým buldočkem.“ Dělá, že mě neslyšel. Alice. Pche! Takový otřepaný jméno. Ale už jsem si zvykla, to jo. Holka sem, holka tam, už jich bylo, ale žádná s pořádným vkusem. Však týhle se zbavím taky. To nebude problém. Ještě aby byl radši s ní než se mnou, jeho nejlepší kamarádkou! Takhle jsem si brblala celé odpoledne. Mohla jsem si za to sama. Seznámila jsem je a asi to byla láska na první pohled. Jako z filmu. Pes přiběhne k psovi a páníčci se hned kamarádí.

Navečer už jsme balili ešus, spacák, mattonky, instantní nudle, expresky, lano a buřty-hodně buřtů. Dala bych si, ale to jsem měla zakázáno, prý si je musíme šetřit na cestu. Tsss! A zítra? No zítra už jsme všichni v HISU. Lezou se pětky, šestky. Já pobíhám, pomáhám nosit dříví na oheň.

„Evelíno! Tak sakra, kde seš?!“ Volají na mě hrdličky od skal. To já ale nemám zapotřebí. Neukážu se jim, celej den si připadám jako jejich ocásek. A ještě k tomu ten ošklivej buldoček. Ten se jich drží furt. Já nemám buldočky ráda. Konečně mám klid. Sedím na břehu ledové říčky, která protéká mezi skalami. Je jaro, ptáci cvrlikají, poskakují a neodolatelně přitahují mou pozornost. Kýčovité prostředí se západem slunce kolem mě ale- žbluňk- „Aaa! To je ledový! Blázníš?!“ Tváří se, jako by mi nerozuměla. Vodu na mě cáká dál. Pak mě Alice shodila do potoka. Jsem celá promočená a voním rybinou. Neváhám se pomstít. Strhávám jí do potoka s sebou a pořádně ji válím v bahně, tu její zmalovanou tvář navíc potěším pár nechtěnými škrábanci.

Tak tohle se dělo před rokem. S kým chodí On, to mě trápilo. Kolem toho se

točil celý můj svět. Teď už mě to netrápí. Už Ho nemám. Už mi nepatří. Hrdličky od skal se rozlétly. Alice ještě ten den skončila doma u Martinova kamaráda. Mojí zásluhou. Setkání jako z filmu. A já? Já sedím v útulku pro psy a čekám na páníčka, který nepohrdne žárlivou, ale krásnou a hlavně milující německou dogou.

Eva Štefániková

2. místo v kategorii Próza do 23 let